

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 209

гр.Перник, 29.09.2014 г.

Административен съд – Перник, в закрито заседание на двадесет и девети септември две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А. М.*****, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 419/2014 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215,ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на **В.Л.Н.,***, местност ***, бл.***, ап.***** чрез **пълномощника си адв. С.Й.*** от САК**, срещу отказ на Кмета на Община Радомир инкорпориран в писмо изх.№ АБ-94-00-1925/1/ от 10.04.2014 г. В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен. Не е налице търпим строеж по смисъла на §16 от ПР на ЗУТ, така както сочи административния орган. Пред съда жалбоподателят прави искане да бъде отменен отказът.

Ответникът по жалбата Кметът на Община Радомир, чрез процесуалният си представител оспорва жалбата и намира, че същата е неоснователна.

Административен съд – Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх.№ АБ-94-00-1925 от 28.11.2013 г., жалбоподателят е уведомил общинската администрация, че в съседния му имот има незаконни постройки. Моли да бъде назначена комисия за изясняване на случая и предприемане на всички законни мерки аз отстраняване на незаконните постройки. Служители на Община Радомир след извършена проверка на място в м.*** на с.Кошарите, са съставили констативен протокол № 1925-1/ОЕДТ от 27.02.2014 г. , като приемат че постройките са търпими.

След проверката на **В.Л.Н.***** е изпратено писмо в отговор на неговото заявление. Според посоченото в отговора проверените сгради са „търпими съгласно действащите нормативни уредби, а именно §16, ал.1 от ПР на ЗУТ и §127, ал.1 от ЗИД на ЗУТ“.

Недоволен от отговора на Община Радомир и поради липсата на предприети действия по повод подадения сигнал за незаконно строителство **В.Л.Н.** подава жалба срещу писмо изх.№ АБ-94-00-1925/1/ от 10.04.2014 г., по повод на която е образувано настоящото производство.

При горните данни настоящата съдебна инстанция намира, че оспорването е недопустимо поради липса на предмет и следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Оспореният акт не съставлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214 от Закона за устройство на територията. В тази законова разпоредба са изброени изчерпателно кои актове по смисъла на ЗУТ са индивидуални административни такива и единствено те подлежат на проверка по реда на съдебния контрол. Съгласно чл. 214, т. 3 от ЗУТ индивидуални административни актове в материята на контрола върху

незаконното строителство са само актовете за спиране, за забрана на ползването и за премахване на незаконни строежи и това са актовете, подлежащи на съдебен контрол. В процесния случай предмет на оспорване е законосъобразността на акт, ако цитираното по-горе писмо се приеме като такъв, с който се отказва предприемането на действия за констатиране и отстраняване на незаконно строителство.

Производството по издаване на заповед за спиране на незаконен строеж, уредено в ЗУТ е специфично и не се подчинява на общите правила по АПК, като кметът на общината е административен орган със специфични, нормативно уредени правомощия. Той е органът, който следва да извърши преценка за това дали са предпоставките за издаване на заповед за спиране на незаконен строеж или за премахването му, като на съдебен контрол подлежи съответната заповед, но не и отказът да се издаде такава. В производството по контрол на строителството, кметът на общината действа служебно и е негова преценката дали да се издаде акт или не. В случая липсва и правна норма, която да създава за него задължение да се произнесе по искане за премахване на чужд строеж. При контрола, който осъществяват служителите на общинската администрация, те действат при условията на оперативна самостоятелност. Правомощията и компетентността на кмета на общината и определена категория служители по контрол на строителството в администрацията на общината са строго определени и изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 223 от ЗУТ и се реализират чрез формални административни актове – заповеди, предписания и разпореждания.

При всеки конкретен случай административният орган има право на преценка, какви действия да предприема, поради което исканията на трети лица не могат да го обвързват. Органите по контрол на строителството в общината, както и кмета не са задължени да издават, при постъпило искане, актове за спиране или премахване на строежи.

При тези съображения жалбата се явява процесуално недопустима като подадена срещу акт, който няма белезите на административен такъв, което е и пречка за разглеждането ѝ по същество с произнасяне по нейната основателност. Тези обстоятелства налагат оставянето на жалбата без разглеждане и прекратяване на производството по делото.

Наличието на годен за обжалване административен акт е положителна абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на образуваното производство, за която съдът следи служебно и може да констатира при всяко положение на делото. Ето защо настоящият състав намира, че следва да отмени протоколното определение от 11.09.2014 г., с което е насрочено делото за разглеждане в открито съдебно заседание, да остави без разглеждане жалбата като недопустима и да прекрати производството.

По изложените съображения и на основание чл.159, ал.1, т.1 от АПК,
Административен съд – Перник

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 11.09.2014 г., с което делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 09.10.2014 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на **В.Л.Н.,***, местност ***, бл.***, ап.*****, срещу отказ на Кмета на Община Радомир инкорпориран в писмо изх.№ АБ-94-00-1925/1/ от 10.04.2014 г. да разпреди премахване на незаконно строителство.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 419 по описа на Административен съд – Перник за 2014 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в седмодневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ :/п/